

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

165. Skänninge.

Pl. LV. Fig. 1—3.

Litteratur: C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1874, III, s. 69, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 10, teckn.

Runstenen anträffades vid kyrkans reparation 1874 under norra kyrkodörren, där baksidan låg som tröskelsten, och står nu rest mellan kyrkan och stora torget.

Ämnet är grå granit. Höjden är 2,30 m, bredden vid ristningens början nedtill 94 cm, över nedre slinglinien i toppen 85 cm. Tjockleken är på vänstra kanten 34 cm, på högra 44 cm. Ristning finnes både på framsidan, A, vars slinga är 24—26 cm bred, på vänstra kanten, B, med 15—21 cm bred slinga, och på högra kanten, C, vars runrader äro 18—22 cm breda.

Framsidas inskrift, A, börjar till höger nedtill, så att runornas spetsar vändas inåt stenen, och begränsas nedåt av en bågformig linie, i slutet av framsidas inskrift av en rak.

Det är ovisst, om inskriften börjar med en lågtstående punkt framför **þurun**, men sannolikt, då en dylik synes säker därefter.

I vänstra kantens inskrift, B, är av **r** i **faþur** blott 4 cm av stavens fot i behåll.

Uti högra kantens inskrift, C, äro i **krist** bistavarna på **t** något osäkra, den vänstra synes säker, och av den högras spets äro 3 cm ganska bra i behåll.

Inskriften är följande:

A. Framsidan: **þurun · risti · auk × þir × brubr × sunir** : B. Vänstra kanten: **× tusta × iftir ·**
5 10 15 20 25 30 35
sin · faþur C. Högra kanten. Vänstra raden nedifrån: **× þurkil × krist × stin : þa** Högra raden
40 45 50 55 60
 uppifrån: **nsi : aufti : tusta :**
65 70

I **þurkil × krist** utgör **k** tecken för det obetonade pronomen 'jag', som väl ursprungligen i formen *ek*, såsom i isl., anslutit sig till närstående betonade ord och i satssammanhanget förlorat sin vokal.

Fonetisk transskription:

Þörunn rēsti ok þēr brōðr, synir Tosta, æftir sinn faður. Þorkæll 'k rēst stēn þænsi øfti Tosta.

Översättning: Torun och bröderna, Tostes söner, reste (stenen) efter sin fader. Jag Torkel ristade denna sten efter Toste.

Inskriftens första sats utgör en halvstrof:

*Þörunn rēsti
 ok þēr brōðr,
 synir Tosta,
 æftir sinn faður.*

En sammanställning av denna inskrift med dem i Högby har gjorts s. 87. Av denna synes det troligt, att Toste varit hemma i Högby. Måhända har även denna runsten ursprungligen stått i Högby och hämtats därifrån vid kyrkobygget i Skänninge.

1. Ög. 165 a. Skänninge (framsidan).

0 |-----| 1m.

2 Ög. 165 b. Skänninge (vänstra kanten).

3. Ög. 165 c. Skänninge (högra sidan).